

ninger under denne Forhandling, som ikke have vedrørt de stillede Ændringsforslag. Men det, jeg nu agter at gøre, er at give et ganske kort Svar paa de Bemærkninger, der direkte ere rettede til mig under denne Debat, og da disse Henvendelser ere blevne rettede til mig, haaber jeg ikke, at jeg skal være afskaaren fra at svare paa dem.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) mente, at den Pensionsret, der løber fra den unge Alder, for Premierløjtnanternes Vedkommende ikke havde synderligt at betyde, han tillagde den i hvert Tilfælde ikke nogen videre Betydning. Nu er det saadan med Pensionsretten, at i de første 2 Aar have Premierløjtnanterne Ret til en Pension af $\frac{1}{10}$ af deres Løn, fra 2 til 4 Aars Tjeneste giver Ret til en Pension af $\frac{2}{10}$, og saaledes stiger det videre, indtil de omkring ved 20 Aars Tjeneste naa op til en Pension af Halvdelen af Lønnen og efter 29 Aars Tjeneste til $\frac{40}{60}$ d. v. s. $\frac{2}{3}$ af Lønnen. Det ærede Medlem for Odense havde ganske Uret i, at jeg misunder ham. Jeg misunder hverken ham eller noget andet Menneske her paa Jorden. Paa den anden Side er dog det ærede Medlem ganske overordentlig heldig stillet. I en ung Alder, fuldkommen arbejdsdygtig, arbejdsdygtig nok til at være Medlem af dette høje Ting og Statsrevisor, er han gaaet af med Pension som Officer, en Pension, der for hans Vedkommende repræsenterer Renten af en Formue, som det vist ikke vil være meget urigtigt at regne til saadan noget som 80,000 Kr., som den danske Stat har foræret ham i Pension. Det er dog et overordentlig betydeligt Tillæg til den Gage, det ærede Medlem havde, da han var ung Premierløjtnant, idet han i en Aarrække har oppebaaret 2,200 Kr....

Formanden: Maa jeg bede det ærede Medlem om at holde sig til Sagen.

Zahle: Det forekommer mig, at jeg holder mig i allerhøjeste Grad til Sagen, naar jeg taler om Pensionsretten.

Formanden: Jeg kan ikke erkende, at det er Sagen.

Zahle: Det er Formandens Afgørelse, der skal staa fast. Saa maa jeg naturligvis bøje mig. Men det kan dog ikke nægtes, at disse Penge kunde Staten paa anden Maade have gjort frugtbringende,

hvis det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds ikke skulde have haft dem.

Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), den ærede Ordfører, rettede den Forespørgsel til mig, hvorledes jeg vilde foreslaa Indskrænkninger i Tjenestedagene, hvis dette høje Ting vilde vedtage de af mig i Betænkningen under Nr. 15, 16 og 17 stillede Ændringsforslag. Hertil vil jeg svare: Det er Forslag, som gaa ud paa at indskrænke Tjenestedagenes Antal. Da de moderate i sin Tid havde Flertallet i dette Ting, formaaede de, disse elendige moderate, som det ærede Medlem saa tit har gennemheglet, at gennemføre i dette Ting og i det andet Ting en Lov og faa Stadfæstelse paa den, som indførte en Indskrænkning i Tjenestedagenes Antal. Skulde det nu være ugørligt for de nuværende mægtige Magthavere, den nuværende store Forsvarsminister, som ikke hører til de magtesløse Magthavere, men til de mægtige Magthavere, der have Støtte af Flertallet her i Tinget med det ærede Medlem for Løvel i Spidsen, at gennemføre noget lignende, noget tilsvarende til det, som de moderate i dette Ting formaaede at gennemføre i 1894? Det kan jeg ikke tænke mig. Er der i det hele taget god Vilje, vil det udmærket godt kunne lade sig gøre. Naar den højtærede Minister sagde, at de Udtalelser, som han havde fremsat om en Nedsættelse af vore betydelige Militærudgifter, vare fremsatte i Provisorietiden og maatte forstaas med den Begrænsning, saa skulde man tro, at de kun skulde gælde, saa længe Provisorietiden var; men det er ikke rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde; thi det var saadan med disse Udtalelser, at der netop var Fremsyn i dem, de berørte Fremtiden og vare netop fremsatte med Fremtiden for Øje. Den højtærede Minister sagde nemlig, da han var Medlem af dette høje Ting og ikke Forsvarsminister: Naar Venstre en Gang kommer til Magten, saa skulle vi holde fast ved at kræve betydelig Nedgang i vore Militærudgifter, men fra den Dag, det ærede Medlem som Forsvarsminister fik Magten, har han kun arbejdet for Opgang i vore Militærudgifter. Derfor raader jeg til, at man ikke følger ham, men stemmer mod det her foreliggende Forslag.

Slengerik: Den ærede Ordfører sagde før, at den Tone, hvori jeg havde talt til ham, fritog ham for at svare. Jeg synes, at efter at den ærede Ordfører har faaet at vide, hvad han fik at vide den Gang,